

ЧУЖДОТО ГРОЗДЕ

Като стъклени маниста, сладки, вкусни, черни бѣли, като сълзи бистри, чисти, виснатъ гроздове узрѣли. Колко много азъ обичамъ все край тѣхъ да си играя и крадливо да надничамъ, що обичамъ, самъ незная. Вечеръ тръгнемъ съсъ баба азъ ги гледамъ дяволито, а река ли да си грабна, тя извиква ми сърдито. Тия гроздове узрѣли, като бѣвички налѣти, сладки, вкусни, черни, бѣли, колко много сж проклети. Та въвъ менъ ли е вината, че ме хока, мѣмре татко, салъ виновни сж устата, че обичатъ грозде сладко!

Григоръ Угаровъ

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ:

— Ако можеше да се нанижатъ атомитѣ, съдържащи се въ единъ кубически сантиметъръ въздухъ, ще се получи нанизъ, съ който може да се опаше земното кълбо около 600 пжти.

— Въ Тихия океанъ има една група острови Галапагоски, забележителни съ това, че на тѣхъ живѣятъ единъ особень видъ гущери, които на дължина достигатъ до метъръ и половина, живѣятъ на суша, а се хранятъ съ водорасли.

— Презъ живота си единъ човѣкъ на 70 годишна възраст изяджа около 18000 кгр. хлѣбъ, около 10000 кгр. месо и изпива около 50 000 кгр. различни пиятиета. Тѣзи цифри сж срѣдни аритметични.

ЗНАЧЕНИЕТО НА ЖЕЛѢЗНИЦАТА

Колкото повече една държава е пресѣчена съ желѣзопѣтни линии, толкова по богата е тя. Търговията става по-лесно, по-бързо и по-евтино. Винаги въ всички краища на тази страна се превозатъ стоки и пѣтници, при най-добри условия и такъвъ народъ благоденствува. Желѣзницата е сближила хората, не само въ търговско отношение, но и имъ е дала възможностъ да се срещатъ по-често и да се опознаватъ.

Желѣзницата е подпомогнала учащите да следватъ отъ единъ градъ въ други, отъ една държава въ друга.

Преди изнамирането на желѣзницата, за да се пропѣтува едно по-дълго разстояние съ обикновени превозни срѣдства (кола или фаетонъ), необходимо е било цѣли седмици, дори и месецъ, когато сега такова разстояние може да се вземе съ желѣзницата за 2—3 дена.

Огромна е културната роля, която желѣзницата допринася за благоденствието на човѣчеството.

Българскиятъ народъ, който празнува 50 години родни желѣзници, вижда колосалниятъ напредѣкъ на стопанскиятъ му и културниятъ му животъ.

Българскиятъ народъ цени своитѣ желѣзници и прави всичко възможнo за тѣхното все по-големо и по-големо разширяване.

Да даде Богъ въ най-скоро време тѣ да опашатъ цѣла България и съ своята победна пѣсенъ да разнасятъ по всичкитѣ ѣ краища стопански възходъ и културни блага.

А. т. Бакърджиевъ

ПАНЧО МИХАЙЛОВЪ

Роденъ е презъ 1897 год. въ гр. Шипъ, Македония, а свършилъ гимназия въ София. Авторъ е на книгитѣ: „Праздникътъ на параклиса“, „Български новели“, „Червениятъ карамфилъ“, „Изповѣдь“, „Човѣкътъ отъ крайния кварталъ“, „Нейниятъ пѣтъ“, „Птицата на смъртта“ и др. Пише увлѣкательно. Героитъ му сж хора отъ най-различни слоеве на обществото.

СИМЕОНЪ ДАНОВСКИ

Роденъ е презъ 1905 год. въ гр. Луковитъ. Написалъ е романитѣ: „Гладъ“, „Омагьосанъ кръгъ“, „Очи—звезди“, „Бедната улица“, „Валентина“, „Тъмни герои“, „Викъ на плътта“, „Климентъ Соколовъ“ и др. Дановски е единъ отъ нашитѣ добри и талантливи романисти. Неговитѣ романи сж написани увлѣкательно и се четатъ съ истинско удоволствие.

ПѢСНИ ЗА МАЛКИТЪ

БЖДИ ТРЕЗВАКЪ

Маршъ

Музика: В. П. Нешевъ

По твоя пѣтъ ще те следи настрѣхналъ и коваренъ врагъ, но имай смѣлостъ, твърдъ бжди, не падай нивга духомъ пакъ...

И знай, че въ нѣкой чуденъ день, пребродилъ съскащия мракъ, ще бждешъ щедро озаренъ съ лжчи отъ синия маякъ...

ЗА ПОСТОЯНСТВОТО

ПЪРВАЧЕ

Когато пролѣтъта дойде прелетнитѣ птици се завръщатъ въ старата си родина и събирайки сламка по сламка съграждатъ своето гнѣздо.

Когато малката плодна семка зароятъ въ земята, тя не се примирява съ това положение, но почва да расте и единъ день отъ нея израства голѣмо плодно дърво, чиито плодове ние съ удовольствие ядемъ.

Така е съ всичко живо въ природата; така е и съ човѣка.

Докато е бебе, той разчита само на майка си; като стане на една година, започва да пѣлзи; стане ли на година и половина, той вече стѣпва на краката си и се движи самъ.

Значи, съ постоянство всичко може да се постигне. Богъ е поставилъ постоянството като условие да върви човѣкъ напредъ и да расте въ добро.

Има хора, които разполагатъ съ постоянство въ себе си, но за причиняване на зло. Това е отрицателната страна на постоянството. Да имашъ постоянство въ злото, това не е растене, а смалняване.

Всички хора, които сж постоянствували въ злото, сж били нещастни презъ цѣлиятъ си животъ.

Значи, само постоянството въ доброто носи щастие за човѣка.

Доброто винаги ражда добро. Излото винаги ражда зло.

Който постоянствува въ доброто, винаги е защитенъ отъ злото. Доброто е щитъ противъ злото. Постоянствувайте само въ доброто, за да се радвате на живота.

А. Б. Полски

Тогазъ на бѣлитѣ врати, прекрачилъ трезвения прагъ, запѣй победна пѣсенъ ти отъ она въчно слънчевъ брѣгъ...

Любомиръ Дойчевъ дойде?

Както малката пчеличка, безъ покой отъ цвѣтъ на цвѣтъ, броди по цѣлъ день самичка и събира сладъкъ медъ; Както птичегото игриво, за гнѣздото си безспиръ търси сламки и градиво, и ни мигъ не знае миръ; Както мравката прилежна отъ зори до късно чакъ неуморно и съ надежда бори се съ товара якъ, тѣй и азъ по тѣзъ страници, зарадъ свѣтла бждина, днеска съ куки и чертици, утре съ букви до една, ще се трудя, ще се уча да чета и пиша съ тѣхъ, та въ живота да сполуча и се радвамъ на успѣхъ!

А. С. Калояновъ

ДА СЕ ПОСМѢЕМЪ

Отдавна намеква

Детето: — Бабо, твоитѣ очила увеличаватъ ли?

Бабата: — Да, миличко.

Детето: — И азъ така мислѣхъ. Иначе сигурно парчето торта, което ми го даде нѣмаше да бжде толкова малко.

Излишно е да се мие

Майката: — Иванчо, ти нѣколко пжти не си се милъ. Днесъ трѣбва да се измиешъ.

Детето: — Защо, мамо?

Майката: — Кръстницата ни ще ни дойде на гости.

Детето: — Ами ако не